

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Nugas. Percontat. Naeuius & Varro apud Noniu[m] è vetere libro castigati.
Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

sed facie ea ~~pro~~ alteri illi occupati loci gratiam
faciet; neq. vilam inestrouersiam mouebit, si me-
minerit mutuite hoc factu esse; Et alibi se in al-
terius illius sedem migrasse, quod dico, in Naeuio
est; vbi, *vapos*, pro, *panos*, scribitur. Naeuius Lycur-
go: *cum ibi nos implicant aduenientes timos panosque*.
doctissimas Iunius & conlector Lucretiani indi-
cis, cum scribunt, *timos Panos*, & de *Panico timore*,
accipiunt; frustra sunt. quod, dum illud, *implicant*,
attente considerabunt, numquam mihi eripient
quin verum esse existimem.

Nonius; pa-
pos.

Ibid. vers.
15500
XLI.

paucos post Manilius:
*Flamma comas imitata volat; tennesq. capillos
Diffusos radijs ardentibus explicat ignes.*
scribo, & poetam ipsam scripsisse affirmo:
Diffuses radijs ardentibus explicat ignes.
sed hoc tempore in istos satis erit saeuisse. alius
alios infeste infestabimus.

*Nugas percontat. Naeuius, & Varro apud
Nonium in vetere libro castigati.*

CAPVT. X.

INFINITA & prope omnia M. Varronis om-
nium Romanorum, adde etiam Graecorum, do-
ctissimi nobis scripta perierunt. quae si exstarent,
nihil esset necesse tantum studium in inuestiganda
antiquitate posere; aut alioqui in tanta veteris
Romanae reip. ignoratione & tenebris versari.
Quid enim sacrum pro fanum; quid domi, mili-
tiae gestum; quid Romanum, externum; quod ille
diuina

Ant. Mureti
Varia Lectione
LIII
28

diuinis litterarum monumentis consignatum non reliquit? Optandum esset certe, quando ut integris quidem aliquando illius fruamur libris ne sperari quidem potest, vnum tandem alicuius existere, quae nobis seu fors, seu Deus aliquis librorum fragmenta superesse voluit, et pau- culas ex ingenti naufragio tabellas colligeret; & vnum in corpus componeret. esset cur leuius eam rerum praestantissimarum iacturam ferre debere- mus. quod dum expectatur ut fiat; vnumquem- que eorum, qui vel ingenio abundant & doctrina, vel à veterum grammaticorum copia sunt parati, quicquid ad diuini illius scriptoris illustrationem pertinere potest, in medium aequum est asferre. Nos sane, ut alios, quibus & manus otium, & amplius ad eam rem conficiendam in eruditione est adiu- mentum, exemplo nostro prouocemus, saepe an- te hac Varro nis scripta emendauimus; idem non raro posterius, quotiescunque occasio dabit, fa- cturi. Itaque & nunc locum ex quadam Menip- paea proferemus, & ut Varro scripsit, scriben- dum docebimus: Varro, *Επιθεωρησει εμμορις. Crede mihi, plures dominos serui comedere quam canes. quod si Actaeon occupasset, & ipse prius suos canes comedis- set, non negasset; Saltatoribus in theatro fieret. illud, non negasset, verba & sententiam Varronis manifeste corrumpit. deinde quid est, saltatoribus in theatro fieri? sed ne longum faciam; cum de vi- tio constet, emendationem nostram proponamus. quam veram certam esse omnes iuxta mecum fatebimini: scripsit Varro: Crede mihi plures domi- nos serui comedere, quam canes. quod si Actaeon oc- cupasset, & ipse prius suos canes comedisset, non*

Nonius, oc- cupate.

nugas saltatoribus in theatro fieret, nugas, quod huic loco deprauando sunt, itide vt, nugax, dixisse veteres, Carilius & Priscianus sunt auctores. Priscianus lib. 3. Inueniuntur tamen alia quoque propria in sermone gentiliū prolata, vt Antias Historicus, & md. Polyll. ha. as, assis, mas, maris, vas masculinum vadis has neutrum vasis, & hoc fas, nefas, nugas etiā commune generis, Carilius lib. 1. Cum ergo omnia genitiuo diuerse efferuntur, vas vadis, mas maris, as assis, neutralia quidem duo, sed indeclinabilia, vt hoc fas huius fas, nefas, nugas. hō licet indeclinabile sit, tamen commune trium generum hic & haec & hoc nugas, idē post. sunt quaedam nomina tota in declinatione & singulari & plurali monoptota. in quibus & communia trium generum sunt aut masculini, feminini, & neutri, nequa, frugis, nihili & nugas. Scabli Comptianus vetus Grammaticus: Ablatiuus casus singularis quinque vocalibus terminatur, a. e. i. o. u. semivocalibus duabus, m. & s. exceptis, pronomibus, vt ab eodem, & ab hoc, & nominibus appellatiuis monoptotis, vt, nequam, nugas, quas grammaticorum ineptias prolixius commemorauimus, quod verbum hactenus obscurum, in lucē iam primi reuocamus. recte sane Glossarius Latinus, nugas, σαπρός, ἀσέδης. & Graecus, σαπρός, nugatorius, nugax, foedus. Nescio vero an non in Varrone rectius scriberetur: Plures canes dominos comedere quam serui. quod ipsa sententia, si propius inspicitur, poscere videbitur. nolo tamen in re ambigua quicquam asseuerare: praesertim cum liber Elnonensis, in quo illud, nugas, scriptum reperitur, vulgari scripturae suffragetur. E quo eodem libro insignem quendam Nauij locum turpiter deprau-

Ant. Mureti
Varia Lectiones
LIII
28

deprauatum, nunc emendabo: *Naeuius libri Poenici lib. II. Blande & docte percontet Ennius, quo pacto Troiam urbem reliquisset.* nomen Enni, qui aetate Naeuii fuit posterior, & ab historico Paenica alienus, inducendum, & aliam nescio quatenus vocem eius vicem reponendum. recte vidit Lipsius, qui sane vir doctissimus coniectura e. vidit mehercule & ingeniosa, atque adeo, absque veterum librorum indicio esset, vera, emendandum censuit: *Blande & docte precontat em. & de Aenaez à Didone excepto voluit intelligi.* quae quidem loci Naeuii est sententia: verba non in e. scripsit Naeuius: *Blande & docte percontat Aenaeam quo pacto Troiam urbem liquerit.* Hadrianus, cum vno apud Nonium loco vulgatam lectionem seruauit, altero,

Blande & docte percontaris

Tenesque pacto quo Troiam urbem liquerit scribendum suspicatur: vehementer fallitur. Nonius enim, *percontat*, in eo agnoscit. deinde haec libri Elnonensis est scriptura. quod Iunium nostrum, qui eodem alicubi videtur vsus libro, non vidisse miror.

Staius Papinius Achilleide, de scriptura veterum librorum, restitutus.

CAPIT XI.

LV BET hic paullulum à sollenni illo instituto meo deflectere, & Sotij Papinij locum quendam, à varijs neque leuiter eruditis hominibus, quales fuerunt Turnebus, Iunius, Canterus, tentatum, persanare, & persanatum proponere.

13 neque